Р Е Ш Е Н И Е
№ 2878

гр. София, 30.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 13 състав,** в публично заседание на 01.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **1925** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 197 ал.2 от ДОПК, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Постъпила е жалба от Е. П. Офис,ЕИК:200344277 със седалище и адрес [населено място],жк К. село,[жилищен адрес] ,представлявано от управителя Г. Б. срещу Решение № ПО-16 от 05.02.2014г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-06-391 от 29.01.2014г. подадена срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ 3209/23,01,2014год,издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С.,с което е наложен запор върху всички банкови сметки ,открити от жалбоподателя ,на вложените вещи в трезори,включително съдържанието на касетите и сумите ,предоставени на доверително управление,находящи се в 29 търговски банки в страната. Релевирани са доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се претендира отмяната му.В с.з. се представлява от адв.Ж.,който подържа жалбата и моли съда да я уважи и му присъди разноски.

Ответната страна – Директора на ТД на НАП С., чрез упълномощения си процесуален представител – юрк.К., счита, че атакуваният административен акт е законосъобразен, а подадената срещу него жалба е неоснователна.Претендира разноски.

След като съобрази становищата на страните, събраните по делото доказателства и след служебна проверка за законосъобразността на обжалвания административен акт и на осн. § 2 от ДР на ДОПК, във вр. с чл. 168 от АПК, настоящият състав на съда приема за установено следното:

С постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки

изх.№3209/23,01,2014год,издадено от старши публичен изпълнител Р. Я.-Г. при ТД на НАП– С. е наложен запор върху всички банкови сметки ,открити от жалбоподателя ,на вложените вещи в трезори,включително съдържанието на касетите и сумите ,предоставени на доверително управление,находящи се в 29 търговски банки в страната.Постановлението е издадено след като публичният изпълнител е приел,че ще се затрудни събирането на предполагаемо публично задължение в размер на главница 1198026,64лв.За да издаде оспореното постановление публичният изпълнител се е позовал на обстоятелството,че с предходното постановление за налагане на обезпечителни мерки е наложен запор на притежаваните от дружеството МПС,както и запор на банкови сметки,но наличност няма и дългът не е обезпечен,има информация за други банкови сметки с цел дообезпечаване на предполагаемото задължение.Постановлението е връчено на П. Офис Е. на 27,01,2014 год на управителя.Жалбата срещу постановлението е подадена от П. офис Е. с вх.№53-06-391/29,01,2014г,т.е в законоустановения срок.

С обжалваното Решение № ПО-16 от 05.02.20142г. на Директора на ТД на НАП– С. е оставена без уважение жалбата на П. Офис Е. вх. № 53-06-91 от 29.01.2014г., подадена срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ 3209/23,01,2014год,издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..Няма данни кога решението е съобщено на оспорващия,като жалбата срещу него с вх.№ 53-06-391/07,02,2014год,поради което е и допустима.

По делото са приети като доказателства, съдържащите се в административната преписка такива.Съгласно тях се установява,че със ЗВР№ 120435/31,05,2012год е възложена ревизия на П. Офис Е. по ЗДДС.В тази връзка с искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ изх.№ 95-00-312/08,06,2012год на орган по приходите-Н. Ч. Т.,въз основа на мотиви за налагане на ПОМ е поскано налагането на Предварителни обезпечителни мерки.С постановление № 3209/11,6,2012год на главен публичен изпълнител Л. П. е наложен запор на притежаваните от дружеството МПС,както и запор на банкови сметки в У. Б. АД.С определение № 4679/16,10,2012г на АССГ 43-с-в е продължен срокът на наложените обезпечителни мерки до приключване на производството по издаването на ревизионен акт.Междувременно със заповед № 1200424/03,08,2012год е спряно ревизионното производство спрямо П. офис Е..Със заповед № 1207906В/29,10,2012год е възобновено производството.В последствие отново със Заповед № 1200608/12,11,2012год е спряно ревизионното производство.Така спряно е било ревизионното производство до 28,01,2014год ,когато със Заповед № 1400824-В е възобновено същото,а със заповед за възлагане на ревизия № 1400725/28,01,2014 е възложено завършването на ревизията на П. Офис Е. до 04,02,2014год,като на последната посочена дата със ЗВР№ 1400931 е продължен срокът за нейното завършване до 04,04,2014год.В рамките на спряното ревизионно производство на дата 23,01,2014год с изх.№ 3209 на старши публичен изпълнител Р. Я.-Г. е издадено постановление за налагане на ПОМ.Същото е посочено,че е издадено по мотивирано искане на Н. Ч. Т.,в което се твърди да са налице следните по специално мотиви: с предходното постановление за налагане на обезпечителни мерки е наложен запор на притежаваните от дружеството МПС,както и запор на банкови сметки,но наличност няма и дългът не е обезпечен,има информация за други банкови сметки с цел дообезпечаване на предполагаемото задължение.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното:Жалбата е

подадена в срока по чл. 197 ДОПК, от надлежна страна, чийто законни интереси са били засегнати от издадения от органа индивидуален административен акт, което я права процесуално допустима. Разгледана по същество същата се явява основателна по следните съображения: Основанията за отмяна на наложената обезпечителна мярка са уредени в чл. 197, ал. 3 ДОПК - ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5. Не са представени обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа по чл. 197, ал. 3 ДОПК. В случая се касае до налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК.Съгласно последната норма В хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В конкретния случай според съда са нарушени първите две предпоставки на чл.121 ал.1 от ДОПК.Няма спор между страните,че към датата на постановлението за налагане на ПОМ-23,01,2014год ревизията спрямо П. Офис Е. е била спряна със Заповед № 1200608/12,11,2012год,а е била възобновена едва на 28,01,2014год-т.е пет дни след постановлението за налагане на ПОМ.Същността на спирането на едно административно/в частност данъчно/ производство е,че по време на спирането не се извършват никакви процесуални действия, а същите се предприемат едва с възобновяването на производството.В случая налагането на ПОМ е могло да стане най рано на 28,01,2014год,поради което и издаденото на 23,01,2014г постановление за ПОМ е в нарушение на процесуалните правила, изискващи по време на спряно ревизионно производство да не се извършват процесуални действия.Именно поради тази причина съдът намира,че към датата на издаването му органът по приходите не е имал възможност да направи мотивирано предложение до публичния изпълнител за налагане на ПОМ.Очевидно е,че в постановлението изх.№ 3209/23,01,2014год на публичния изпълнител,когато се цитира това мотивирано искане от Н. Ч. Т. /на която е възложено извършването на ревизията/ се има предвид искане изх.№ 95-00-312/08,06,2012г /стр.20/,което от своя страна е послужило за издаването на постановление № 3209/11,06,2012год на главен публичен изпълнител П./стр.18/,доколкото в същото мотивирано искане не се съдържат мотивите,въз основа на които публичен изпълнител Я.-Г. е посочила в своето постановление от 23,01,2014год-а именно- с предходното постановление за налагане на обезпечителни мерки е наложен запор на притежаваните от дружеството МПС,както и запор на банкови сметки,но наличност няма и дългът не е обезпечен,има информация за други банкови сметки с цел дообезпечаване на предполагаемото задължение.Тези мотиви не биха могли да бъдат предмет на съдебен контрол,ако бяха изложени от органа на приходите преди издаването на постановлението/т.е преди или най късно на 23,01,2014/,но доколкото подобни мотиви не се съдържат в искането от 08,06,2012год/стр.20/,то съдът намира,че към дата 23,01,2014год не е било налице второто условие на чл.121 ал.1 ДОПК-мотивирано искане на органа по приходите за налагането на ПОМ.Всъщност няма и как да е имало подобно искане,поради обстоятелството,че процесуални действия по време на спряното ревизионно

производство не е допустимо да се извършват към 23,01,2014г,а след възобновяването му на 28,01,2014год по преписката не се съдържа подобно искане на Н. Ч. Т..
В този ред на мисли оспореното решение на Директора на ТД на НАП С. № П-16/05,02,20124од се явява незаконосъобразно и като такова ще следва да се отмени,като вместо това се постанови ново такова, с което да се отмени и постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ 3209/23,01,2014год,издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..
С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски в производството в размер на 350лв-300лв за адвокатско възнаграждение и 50 лв –ДТ.Съдът намира,че възражението за прекомерност,направено от процесуалния представител на ответника е неоснователно с оглед разпоредбата на чл.8 от Наредба № 1/2004г на ВАС за минималните размери на адвокатските възнаграждения,поради обстоятелството,че същото е уговорено в най -ниския според разпоредбата размер 300лв.
Водим от горните мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК, Административен съд – София – град, I отделение, XIII състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Е. П. Офис,ЕИК:200344277 със седалище и адрес [населено място],жк К. село,[жилищен адрес] ,представлявано от управителя Г. Б. Решение № ПО-16 от 05.02.2014г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба вх. № 53-06-391 от 29.01.2014г. подадена срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ 3209/23,01,2014год,издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С., и вместо него постановява:
ОТМЕНЯ постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх.№ 3209/23,01,2014год,издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..
ОСЪЖДА ТД на НАП – С. да заплати на Е. П. Офис,ЕИК:200344277 със седалище и адрес [населено място],жк К. село,[жилищен адрес] ,представлявано от управителя Г. Б. сумата от 350лв-разноски в производството.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: